

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

19. 10. 2026 - 25. 10. 2026

motto týdne:

„ Jásejte před králem Hospodinem! “

PONDĚLÍ 19. 10. Sv. Jana de Brébeuf a Izáka Joguese, kněží, a druhů

Ef 2,1-10; Žl 100,2.3.4.5 Komentář: **Lk 12,13-21**

Není snad celá naše západní civilizace postavena na spekulaci s majetkem?

Uvědomím si toto nebezpečí pro vztah s Bohem i pro vztah k druhým...

ÚTERÝ 20. 10. sv. Adelíny, abatyše

Ef 2,12-22; Žl 85,9ab+10.11-12.13-14 Komentář: **Lk 12,35-38**

Nepříčí se mi v mé horečné aktivitě představa Boha, který „obchází a slouží“?

Asi bych měl své představy o Bohu zkorigovat. Moje služba se tím také změní.

STŘEDA 21. 10. bl. Karla Rakouského, císaře

Ef 3,2-12; Žl Iz 12,2-3.4bcd.5-6 Komentář: **Lk 12,39-48**

Když si uvědomím, co vše od Pána mám, musí to vést k povzbuzení ve službě!

Rozhodně ne pro strach z ran holí, ale právě kvůli tomu všemu, co mi dává.

ČTVRTEK 22. 10. sv. Jana Pavla II., papeže

Ef 3,14-21; Žl 33,1-2.4-5.11-12.18-19 Komentář: **Lk 12,49-53**

Oheň, rozdělení. Různost a nepochopení mezi lidmi – ovšem právě kvůli postojům k Ježíšovi – jsou zde jím samým ospravedlněné

PÁTEK 23. 10. sv. Jana Kapistránského, kněze

Ef 4,1-6; Žl 24,1-2.3-4ab.5-6 Komentář: **Lk 12,54-59**

Ježíšova výtku: „Jak to, že nedovedete posoudit tuto dobu?“ bude určena i mně, pokud ustrnu ve svém pojetí víry. Náš Pán i zde nabádá k pochopení procesu dějinnosti, k inkulturaci, ano – přímo k vtělení evangelia.

SOBOTA 24. 10. sv. Antonína Marie Klareta, biskupa

Ef 4,7-16; Žl 122,1-2.4-5 Komentář: **Lk 13,1-9**

Kolikrát už Pán osvědčil svou trpělivost se mnou. Kéž se tato zkušenost promítne do mého vztahu k bližním. Chci být velkorysejší!

30. neděle v mezidobí - Cyklus A - 25. 10. 2026

Mnoho duchovních autorů tvrdí, že ten, kdo skutečně Boha hledá, už ho našel, i když to nijak zřetelně neprožívá. Bůh je nám zřejmě blíže, než si myslíme.

A pokud jeho blízkost známe a vnímáme, nemusí to být jen potěšení pro nás samotné. Můžeme to pochopit jako výzvu k modlitbě za ty, kdo hledají a ještě nevědí, že už našli.

1. ČTENÍ

Tyto pokyny jsou konkretizací přikázání „miluj svého bližního jako sebe sama“.

Je dobré si všimnout, že je uvedena i motivace pro takové jednání: „sami jste byli přistěhovalci v egyptské zemi“.

Ex 22,20-26

Toto praví Hospodin: „Nesužuj přistěhovalce a neutiskuj ho, neboť sami jste byli přistěhovalci v egyptské zemi. Neubližujte vdově a sirotku. Kdybys jim ublížil, že by si mně stěžovali, uslyším jejich stížnost, můj hněv vzplane, zahubím vás mečem, a vaše ženy budou vdovami a vaši synové sirotky.

Půjčíš-li peníze někomu z mého lidu, chudákovi, který bydlí vedle tebe, nechovej se k němu jako lichvář. Nežádej od něho úrok. Vezmeš-li si jako zástavu plášť svého bližního, vrať mu ho do západu slunce. Je to pro něho jediná pokrývka, plášť pro jeho tělo. V čem by měl spát? Bude-li si mně stěžovat, uslyším ho, neboť jsem soucitný.“

ŽALM 18,2-3a.3bc-4.47+51ab

Když máme v životě pevnou oporu a vědomí bezpečí, zvládne srdce s vděčností překonat každou překážku.

Odpověď: Miluji tě, Hospodine, má sílo!

Miluji tě, Hospodine, má sílo,

Hospodine, má skálo, mé útočiště, zachránce můj!

Můj Bože, má skálo, na niž se utíkám,

můj štíte, rohu mé spásy, ochrano má!

Budu vzývat Hospodina, jemuž náleží chvála,

a od svých nepřátel budu vysvobozen.

Ať žije Hospodin, požehnána buď moje Skála,

sláva buď Bohu, mému spasiteli!

Veliká vítězství jsi popřál svému králi,

dáváš přízeň svému pomazanému.

2. ČTENÍ

Už od prvních řádků tohoto listu získáváme dojem, že soluňská obec je velmi horlivá – natolik, že je pro ostatní společenství vzorem. Jak dospěla k takové horlivosti?

1) přijali Boží slovo a změnili svůj život „podle Kristova vzoru“; 2) obrátili se od zla, dali se do služby Bohu; 3) to vše v živé naději na Kristův příchod.

1 Sol 1,5c-10

Bratři! Vy sami víte, jak jsme se chovali mezi vámi kvůli vám. A vy jste napodobovali nás i Pána, přijali jste nauku v mnohém soužení, s radostí Ducha Svatého, takže jste se stali vzorem pro všechny věřící v Makedonii a Achaji.

Od vás se přece slovo Páně rozšířilo nejen po Makedonii a Achaji, ale i po všech místech se roznesla (zpráva o tom), že jste uvěřili v Boha, takže my o tom už nemusíme nic říkat. Vždyť (tam lidé) sami o tom vypravují, jakého přijetí se nám u vás dostalo a jak jste se od model obrátili k Bohu, abyste

sloužili Bohu živému a pravému a vyčkávali z nebe jeho Syna, kterého vzkřísil z mrtvých, totiž Ježíše; ten nás vysvobozuje od blížícího se (Božího) hněvu.

EVANGELIUM

Máme tu dva příkazy, u kterých nesmíme přehlédnout několik důležitých rysů: 1) pořadí – nejprve je láska k Bohu, pak láska k bližnímu; 2) druhé přikázání je podobné prvnímu – v obou případech se jedná o lásku k někomu; 3) míra této lásky se však liší – Boha je třeba milovat „všemi silami“, bližního jako sebe.

Mt 22,34-40

Když se farizeové doslechli, že (Ježíš) umlčel saduceje, shromáždili se a jeden z nich, znalec Zákona, ho chtěl uvést do úzkých a zeptal se: „Mistře, které přikázání je v Zákoně největší?“ Odpověděl mu: „‘Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.’ To je největší a první přikázání. Druhé je podobné: ‘Miluj svého bližního jako sám sebe.’ Na těch dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci.“

K ZAMYŠLENÍ

Člověk by byl v pokušení říci, že některé Ježíšovy odpovědi jsou až krutě jednoduché. Neposkytují pro svou jednoduchost žádný prostor k úniku a chytračení. Slova o lásce k Bohu a k bližnímu tak, jak je evangelium tlumočí, zahrnují prakticky celý lidský život a všechny vztahy. Milovat Boha nade vše a bližního jako sebe sama vlastně znamená říkat opakovaně „ano“ všemu, co Bůh stvořil, a snažit se vše vnímat takové, jak to Bůh stvořil. Každé takové „ano“ nás Bohu přibližuje. Každé „ne“ nás vzdaluje. Ježíšův příkaz lásky opravdu není jen nabádáním ke zdvořilosti nebo ke sladkým úsměvům. Je to výzva k nejhlubší pravdivosti života.

sv. Jan Pavel II., papež (Karol Józef Wojtyła)

Pocházel z polských Wadowic. V Krakově jako dělník prožil válku, za které se připravoval na kněžství. Svůj život přitom vložil do rukou Ježíši skrze Marii. Jako kněz a doktor teologie vykonával službu vesnického kaplana. Po necelých 12 letech kněžství byl jmenován biskupem a po dalších 20 letech zvolen papežem. Za charakteristický rys jeho pontifikátu je považována nejen evangelizace s jeho výzvou "Otevřete brány Kristu, nebojte se!", ale také vřelý vztah k mládeži, kterou naplňoval novým elánem, i 104 zahraničních apoštolských cest konaných s Janovou láskou ke Kristu i s Pavlovou horlivostí. Nehleděl na sebe a s odevzdaností Marii se stával obrazem Kristovy lásky. Zemřel ve věku 84 let.

POŘAD BOHOSLUŽEB: 18. 10. - 25. 10. 2026

Římskokatolická farnost Brodek u Prostějova, 798 07, Císařská 36,

e-mail: fabrodekupv@ado.cz, Farář: P. Petr Wnuk, tel.: 588 882 136 nebo 608 261 223

Farní kostel POVÝŠENÍ SVATÉHO KŘÍŽE a kaple PANNY MARIE NANEBEVZATÉ v Dobrochově.

Římskokatolická farnost Otaslavice, e-mail: faotaslavice@ado.cz,

Farní kostel SVATÉHO ARCHANDĚLA MICHAELA a obecní kaple SV. FLORIÁNA ve Vincencově.

Římskokatolická farnost Želeč u Prostějova, Želeč 19, (Pošta: Brodek u Prostějova),

e-mail: fazelecupv@ado.cz, Far. kostel SVATÉHO BARTOLOMĚJE.

D E N	S L A V N O S T	M Í S T O	Č A S	B O H O S L U Ž B Y
Neděle 18. 10.	29. neděle v mezidobí Misijní neděle (sbírka na misie)	Brodek	7,30h.	Za rodinu Malčíkovu, Královu a Divínovu
		Želeč	9,00h.	Za farníky
		Otaslavice	10,30h.	Za manžele Blatňákovy, dceru a syna a živou rodinu Kalábovu
Pondělí 19. 10.	Sv. Jana de Brébeuf a Izáka Joguese, kněží, a druhů, mučedníků			
		Brodek	16,10h.	Na vlastní úmysl
Úterý 20. 10.				
		Dobrochov	17,00h.	Na místní úmysl
Středa 21. 10.	Bl. Karla Rakouského			
		Brodek	14,00h.	pohřeb
Čtvrtek 22. 10.	Sv. Jana Pavla II., papeže	Otaslavice	8,00h.	Za Růženu Veselou, manžela a živou rodinu
Pátek 23. 10.	Sv. Jana Kapistránského, kněze			
		Želeč	18,00h.	Na vlastní úmysl
Sobota 24. 10.				
		Vincencov	17,00h.	Na místní úmysl
Neděle 25. 10.	30. neděle v mezidobí	Brodek	7,30h.	Za farníky
		Želeč	9,00h.	Za + Janu Večeřovou
		Otaslavice	10,30h.	Za Cyrila Chuděje